

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου, καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου
Ζαχαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος

ᾠχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπώσαμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὄπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε, ἐν ἣ χορεύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζει, τοῖς αἰτουῖσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ Ἱερὰ κεφαλή, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος, λαμπτήρ τὴν ὑφήλιον, καταναγάζων τοῖς θαύμασι, στῦλος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι, τῶν ἀπείρων κολάσεων, λόγῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτεῖνας τὸν δράκοντα, ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ ὄπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλου ταθεῖς, σπαραγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος, ὅθεν σὲ μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοια τοῦ Προφήτου

ᾠχος πλ. δ'

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι

Ἔχων πολιτείαν ἰσάγγελον, τοῖς Ἀγγέλοις θεοφάντορ, συνωμίλεις προφανῶς, δι' αὐτῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν καταλαμπόμενος τὸν νοῦν, συμβόλων, θαυμασίων ἀνακάθαρσιν, μεγάλων, Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, προφητικὴν προαγόρευσιν, πνευματικὴν ἀνακαίνισιν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς τοὺς οὐρανίους, συλλαλοῦντας ἐσχηκῶς, θεωρὸς ὑπερκοσμίων, θεαμάτων γεγονῶς. Λυχνία, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσα. Ἐλαία, ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, θεουργικὴν ἀποστάζουσα, τοῖς εὐσεβεσι πίστιν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπίζομένης θεώσεως, ἀπολαύων ὡς Προφήτης, ἀληθέστατος Θεοῦ, καὶ τρανῶς τῆς αἰδίου, ἐμπιλάμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν ἀνεκλάλητον θεώμενος, καὶ κάλλους διαδήματι κοσμούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, θεόληπτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Τοῦ Μάρτυρος

ᾠχος πλ. α'

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἀνεन्दότως φωτίζουσα, καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος, πρὸς ὃν φιλομάρτυρες ἀνακράζομεν. Χαίροις, ὁ τοῖς πιστοῖς ἀναδειχθεὶς θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προστρέχουσι, Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύστως πρεσβεῦων μὴ ἐλλίπης, τῶν αἰωνίων ἁγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Ὁ αὐτὸς

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα, ὃν Συμεῶν δεξάμενος ἔλεγε, Νὺν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ρήμά σου τὸν δούλόν σου, εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ
Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ἦχος πλ. α'

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἄρραγὴ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Ὡς ἀμνὸν σὲ Λόγε, ἡ ἀμνάς καὶ Παρθένος, πρὸς Ἴσφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἐβόα, Ὡ ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι, τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; Μέγα σου Υἱέ μου τὸ ἔλεος!

Τοῦ Προφήτου
Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ἦχος πλ. δ'

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι

Νύμφην σὲ Παρθένον ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρός, καὶ τῆς θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιοθέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη Γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου οἰκητήριον, ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὔσης χάριτος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Εὐλόω προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν ἀσπόρως, ἡ τεκούσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ, Υἱέ μου πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον, πῶς θνήσκεις, ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; Λόγον μοὶ δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέπον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον, ταύτην Λόγε τὴ ἐγέρσει σου.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

Ἐπόδεξαι φησὶ Συμεῶν, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων χερσίν, ὃ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστόν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νὺν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου,

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Νὺν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δούλόν σου ὡς εἰρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμοῦ με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἰσραήλ.

Δόξα... Τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος πλ. δ'

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπόνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν Πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον, πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτὸς

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνουμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θεῷ ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις, καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν, περιστερῶν δὲ δύο νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιάς τε καὶ καινῆς, τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησιμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέρας δεξάμενος,

εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε, καὶ παρ αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν, Νὺν ἀπολύεις μὲ Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοί, ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτικὸν Ἦχος δ'

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλῆς γεγένησαι Θεόδωρε, ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὄφθης ἀθλητῆς, ὅθεν σε πιστεῖ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα... Τοῦ Προφήτου Ἦχος β'

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Ἦχος α'

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενος ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθισμα τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ὁ μεγαλάνυμος Χριστοῦ ἀθλοφόρος, ὁ ἐπιτόθητος Θεῶ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ θαυμαστὸς καὶ ἑνδοξος Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑψηλίων, Ἱερὰς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι, τῷ ἀγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἐορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινά, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ, νὺν δὲ Συμεών, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο, καὶ γεγηθῶς ἐπέειπε τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, διὸ ἐβόα, Νὺν ἀπολύεις, τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νομονεντῶ ὄρειτῷ Σινά, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτῆρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνητο.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς εἰς ζ' καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Φερόνυμον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω. Νικολάου.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις Νικολάου

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκῆ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα».

Φερωνυμία θεολήπτου κλήσεως καλλωπιζόμενος, και δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος, και μαρτυρίου χάριτι, Μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον, ὕμνοις σὲ τιμώντας Θεόδωρε.

Ἔργω και λόγῳ σοῦ τὴν θεοδώρητον, κλήσιν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς νέμεις, δωρεὰν τοῖς χρήζουσι, δώρημα γὰρ πᾶν τέλειον, ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμώντάς σε,

Ῥώμην θεόθεν νηπιόθεν πάνσοφε, λαβὼν και σύνεσιν, πάθη σαρκός, πάντα, πρότερον και δαίμονας, ἀνδρείως καταβέβληκας, ὕστερον δὲ καθεῖλες, ἐχθρῶν τυράννων τὸ φρύαγμα, Μάκαρ συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Ὡς ἐντρεχῆς και νουνεχῆς και φρόνιμος, κατεσοφίσω σοφῶς, τὸν σοφιστὴν Μάκαρ, τῆς κακίας ρήμασι, και πράγμασι Λικίνιον, ἐδελέασας δείξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, και κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον.

Θεοτοκίον

Νικὸς μοι δίδου Παναγία ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα, αἰεὶ με ταῖς πρεσβείαις σου, και γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναῖδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους Ζαχαρία. Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσει, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται».

Ἐχων τὸν φωτοδότην, ταῖς σαῖς ὑπακούοντα δεήσεσι, φωτισμὸν μοι παράσχου, Ζαχαρία Προφήτα θεσπέσιε.

Κατακεκοσμημένος, κάλλεσι τῆς θείας ὠραιότητος, τῶν Ἀγγέλων τὸ κάλλος, ἐθεώρεις ψυχῆς ὠραιότητι.

Πλήρης ἀγιωσύνης, ἀγγελομιμήτου και φαιδρότητος, συλλαλοῦντας Ἀγγέλους, και φωτίζοντας ἔσχεσ θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Λέλυται ἡ κατάρα, Εὐας τῆς Προμήτορος Πανάμωμε, τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, εὐλογίαις τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργέ Κύριε, και τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε».

Νεανίας ὠραῖος, πανευπρεπῆς δέδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων, ψυχῆς και σώματος, ὠραϊζόμενος, τῶν ἀρετῶν εὐμορφία και μαρτύρων στίγμασι, καλλωπιζόμενος.

Ἐπὸ θείας προνοίας, ὀδηγηθεὶς ὠδευσας, τρίβον μαρτυρίου Δεσπότη, τοῦ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, και πρὸς τὴν οὐράνιον κλίσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμη, περιφρονῶν Πάνσοφε, τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου, και τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, οὐδὲν προέκρινας, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας, ψυχῆς εὐθύτητι.

Θεοτοκίον

Ἴκετεύω σὲ μόνην, τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν, τὴν πρὶν ἀμείψαντα, και

χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρρα, Κόρη παντευλόγητε, καὶ κόσμον σῶσαντα.

Τοῦ Προφήτου

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε».

Ἡ ἄνωθεν χάρις σοὶ ἐπεσκίασε τῆς προνοίας τὴν ἄφραστον, θείαν κυβέρνησιν, δι' Ἁγίων Ἀγγέλων διδάσκουσα Πάνσοφε, Μάκαρ καὶ φωτίζουσα.

Τὴν θείαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμυήθης Πανόλβιε, ὡς καθαρώτατος κατακάρπως οἰκεῖσθαι, τὸ θεῖον ἀγίασμα, τὴν πόλιν τὴν πανίερων.

Τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ τοῦ θεόφρονος, γεγονός Κυρίε, καὶ ψυχῶν σωτηρία, ὡς πάλοι προήγγειλε, Προφήτης ὁ θεσπέσιος.

Θεοτοκίον

Ὁ τόκος ὁ ἄφθορος, καὶ ἡ ἄχραντος Θεοτόκε σου κήσις, τὸν κόσμον ἐρρύσατο, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου. Σωτήρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν αἰδίων.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβῶν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταλαβῶν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγώνας σου, τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας, ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτούσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, διὰ τοῦτο βοώμέν σοί, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Προφήτου

Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Διῖπευόμενα ἄρματα ἔβλεψας, ἡνιοχούμενα χειρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, τοὺς ἀσωμάτους λειτουργούς, Ζαχαρία θεσπέσιε, οἷς συναγαλλόμενος, ὡς προφήτης αἰοίδιμε, αἴτησαι ἰθύνεσθαι, πρὸς ὁδὸν θείας γνώσεως, τοὺς πίστει ἀδιστάκτω τελούντάς σου, μνήμην Προφήτα τὴν πανίερων.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον

Ἐκ τῆς Παρθένου σὲ σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο ὁ Ἱερὸς Συμεών, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δούλόν σου ὦ Δέσποτα, Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπος, Προφήτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσήγέ σοί. Ἡμεῖς δὲ Ζωοδότα βοώμέν σοί. Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ὃν πάντοτε Ἀγνή ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστέ ὁρώσά σε νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο, Τί σοὶ ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριτος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοῦμ σοὶ κραυγάζω. Τῇ

δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε».

Ὁ πρὸς Θεόν, πόθος σου πᾶσαν ἡμαύρωσε, προσπαθείας, ὕλην Παμμακάριστε, δόξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ Τρυφὴν, καὶ περιφανείας τὸ περιβόητον ὕψωμα, ἐντεῦθεν ἀνυψώθης, πρὸς περιβλεπον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς δόξαν ἀμάραντον.

Νόμω καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένους, νόμον ἀνομώτατον, παρανομούντων νεανικῶς, ἀνέτρεψας μάκαρ, διὸ νομίμως ἐνήθλησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότη Θεόδωρε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πλουτίζον πάντα πιστόν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον, καταλλήλως τὰς δόσεις, καὶ πληροῦν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ὡς μιμητὴς, τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλῳ Χριστοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος, μετὰ πολλὰς στρέβλας πονηρὰς, τὰς τῶν μαιφόνων, χριστομιμητῶς ἐτάθης σταυρῷ, καὶ βέλεσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπης, ἀλλ' ἐρρύσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον

Καλλοποιόν, καὶ γῆς Δεσπότην κηύσασαν, ἀπορρήτῳ τόκῳ κατὰ χρέος σε, πάντες πιστοὶ, γλώσση καὶ ψυχῇ, κόσμου Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν, διὸ τῆς τυραννούσης, πονηρὰς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τοὺς σὲ γεραίροντας.

Τοῦ Προφήτου

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν».

Μίαν μὲν φωτιστικὴν, οὐσίαν σέβειν, ἐν Ἡλίοις δέ, Τρισὶν ὀριζομένην, ταῖς εἰς τὰ ὄντα προόδοις πληθουνομένην, σαφῶς διδάσκεις Παμμακάριστε.

Ἄρμα τοῦ Θεοῦ, γενόμενος Προφήτα, ἄρματα ὄραν, ποικίλα τῶν Ἀγγέλων, περιοδεῶσαι τὰ πάντα κατηξιώθης, μετὰ εὐταξίας πορευόμενα.

Ἱεροπρεπῆ πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὀρθῆς, τῆς θείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε Παμμάκαρ τῆς παντεπόπτου, δι' ἧς τὰ πάντα περισώζεται.

Θεοτοκίον

Σύμβολα τῆς σῆς, Ἀγνῆς, κυοφορίας, οἱ θεοειδεῖς, Προφήται προτυποῦσι, πολυειδῶς προχαράττοντες, καὶ ποικίλως, δι' αἰνιγμάτων οἱ θεόφρονες.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι».

Ῥητορεύεις τὴν δόξαν, ἔνδοξε Θεόδωρε σὺν παρρησία πολλή, τοῦ σαρκὶ παθόντος, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μαστίγων πείραν, πολλῶν λαβῶν λύσση τυράννου, σταυρικὴν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Ὀλοτρόπῳ προθέσει, σταύρωσιν ἐκούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέστης, τιμωρίαν σταυρῷ προσηλούμενος, ἀντὶ δὲ τῆς λόγῃς, βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω, ὀφθαλμῶν κόρας τε ἐξορυττόμενος.

Νικηφόρος ὠράθης, ἄρτιος ὀλόκληρος μετὰ τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν, τῶν μελῶν

συγκοπὴν τε καὶ νέκρωσιν, ὁ νικήσας κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ Ἀγγέλου, ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν.

Συνιδόντα τὰ πλήθη, τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῶμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐπήραν, μεγαλύνοντα Χριστοῦ τὴν δύναμιν, τοῦ δὲ λυμεῶνος, καὶ ἀλαζόνος Λικινίου, στηλιτεύοντα λύσσαν τὴν ἄλογον.

Θεοτοκίον

Ἵλον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον τοῖς ἀνυμνοῦσί σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρως, σωματώσασα, ὄν ἐξιλέωσαι, τοῦ σωθῆναι πάντας, ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἄλλοτρίου, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Προφήτου

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσία φαιδρύνας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὄρθρῳ, τῆς φιλανθρωπίας σου Κύριε».

Ὁ καθαρὸς καρδία, καὶ διανοίας προβλέπων ὀξύτητι, πάθος τὸ τοῦ Σωτῆρος, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Ἵπερφυῶς ἁγία, χαῖρε Σιών, ὁ Προφήτης προτρέπεται, ἤξει ὁ Βασιλεὺς σου δίκαιος καὶ σώζων πραότητι.

Τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν ἡ εὐπρέπεια, κόσμον περιουγάζει, τὴ τῆς προφητείας λαμπρότητι.

Θεοτοκίον

Ὁ τῆς Παρθένου τόκος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, τῶν πρὶν ἁμαρτημάτων, δι' ἡμᾶς ἁμαρτία γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Ἐξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίου σου, ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε, καὶ νῦν περιβόητος, ἐν θαυματουργίαις, καὶ θερμὸς προστάτης πέφηνας.

Τοῖς κάμνουσιν ἰατρός, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνάρρυσις, μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπευθύνων ἄφεσις, πενθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεοῦ ἐδόθης συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπειρῶν Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθμὸς ἰσοστάσιος, διὸ τὸν διάπυρον, πόθον μου προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον.

Θεοτοκίον

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμέ, ἡ ἄφατος εὐσπλαγχνία σου, βυθοῦ με ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Τοῦ Προφήτου

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς, Ἰωνᾶς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Ἵπάρχων προφητικῆς ἀνάπλευς, ἐπιπνοίας ἐσομένων τὴν γνῶσιν, ὑπερφυῶς, μνηθεὶς ἀπεστάλης, ἀνακηρύττειν τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν, ἡμέραν τε τὴν τοῦ σταυροῦ, τὴν γνωστὴν τῷ Κυρίῳ θεόληπτε.

Συνέσει πνευματικῆ κοσμούμενος, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν ἠξιώθης, ἀγγελικᾶς, ἐμφανείας καὶ τάξεις,

καὶ ὁμιλίας καὶ δόξαν θεώμενος, Πανόλβιε τὰ θαυμαστά, διδασκούσας καὶ θεία Μυστήρια.

Λαμπάδιον ἀρετῶν κτησάμενος, φωτισμὸν θεογνωσίας πυρσεύεις, τὴν μυστικὴν, προμηνύων λαμπάδα, τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου σαρκώσεως, φανήσεσθαι θεοπρεπῶς, ἐκ Σιῶν Ζαχαρία θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Ὁ στήσας τὸν οὐρανὸν ἀνέδειξεν, οὐρανὸν σὲ λογικὸν Θεοτόκε, τὴν καλλονὴν, Ἰακωβ ἀγαπήσας, καὶ ἐκ γαστροῦ σου θεότητος Ἥλιος, ἀνέτειλε σωματικῶς, καὶ τὸν κόσμον ἐφαίδρυνε χάριτι.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἀνδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐκλαμπρον κάλλος δεῦτε πάντες, τοῖς ὕμνοις τῶν στεφάνων, πιστοὶ Θεόδωρον καταστέψωμεν, δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων, τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς, ὀμβρίζει ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ρεύματα. Ἐν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, διὸ βοῶμεν αὐτῷ. Πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι

- Ὡν Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης,
- Ὑπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.
- Ὅμβριμον ὀγδοῶτη Θεοδώρου ἀχένα κόψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Στίχοι

- Ἴππους ἐώρας τοὺς νόας Ζαχαρία,
- Δι' ὧν πρὸς ὕψος οὐρανῶν ἀφιπάσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Νικηφόρος καὶ Στέφανος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ἐεσθείσι Νικηφόρω καὶ τῷ Στεφάνω,
- Νικηφόρου στέφανος ἐπλάκη τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, αἱ Ἅγιοι Μάρθα καὶ Μαρία αἱ ἀδελφαί, καὶ ὁ Ὅσιος Λυκαρίων ὁ Μάρτυς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ἄς πὲρ παρῆξεν εἰς τὸ φῶς γαστήρ μία,
- Μάρθαν Μαρίαν, ἐν στερεῖ φωτὸς ξίφος.
- Ἄφωνος ἦκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,
- Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἄρνιον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, διὰ τοῦτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἐψούμενον Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ καταράξαντα, τὸν μέγαν ὄφιν, κατανοήσας συνανυψώθης

αὐτῷ, χριστομιμήτως ἐν σταυρῷ καὶ θάνατον, ὑπενεγκῶν Ἀθλητά, συνεξανέστης αὐτῷ.

Θεοῦ σὲ Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερμὸν ἐραστήν, ἐγνωκῶς τῷ σῷ πόθῳ, ὀλοκαρδίως ψυχὴν προσέδησα, τὴν προσδοκίαν πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου, ἀνατεθεὶς ἐπὶ σοί, μὴ ὑπερίδης με.

Ἐδόξασας Κύριον, τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον, ἐν βουλαῖς τῶν Ἁγίων, τὸν σὲ μέγਾਲως ἀντιδοξάσαντα, τερατουργίαις καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῆ, καὶ μετὰ τέλος Σοφέ.

Θεοτοκίον

Ἁγίων τὸν ἅγιον, τέτοκας μόνη θεοχαρίτῳ, ἀπορρήτῳ κηρύσει, καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου, διὸ σοὶ κραυγάζομεν τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν. Εὐλογημένη Ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου

Ὁ Εἰρμὸς

«Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Γῆν ἐπὶ πᾶσαν σοῦ Προφήτα, διελήλυθεν ὁ φθόγγος ὁ θεόπνους, καὶ ῥημάτων τῶν σῶν, ἡ δύναμις βοῶσα. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος ταῖς ἄνω λαμπηδόσι, φωτιζόμενος τὰ μέλλοντα ἑώρας, ὡς παρόντα, διὸ, Πανόλβιε ἐβόας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὑμνοῖς γεραίρω σὲ Παρθένε, τὴν τιμήσασαν τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀτιμία δεινὴ, τὸ πρὶν κατακριθεῖσαν. Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιτίας.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν. Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὁ λυμεὼν Λικίνιος, ὁ λυσσώδης καὶ βέβηλος, ὅλον ἑαυτὸν ὀλοτελῶς τοῖς δαίμοσιν, ἐκδοὺς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλων ποιναῖς, νῶτον καὶ τὸ στήθος, τοῖς βουνεύροις συγκόπτων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν ἀγχένα συντρίβων, πλευρὰς ὄνυξι ξαίνων, καὶ φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Ὑπομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον, καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποικίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι, πάντων τῶν Μαρτύρων, ὑπερέβης τοὺς ἄθλους, παθῶν Δεσποτικῶν δέ, τῷ σταυρῷ κοινωνήσας, καὶ πλέον ὑπομεῖνας, μειζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ ταθεὶς Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα, ἐν σαρκὶ οἰκεία ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων, οὐ χεῖρας καὶ πόδας γάρ, μόνον προσηλωθεὶς καρτερεῖς, ἀλλὰ καὶ περόνη, σιδηρᾶ διεπάρης, τὸ κρύφιόν σου μέλος, ἐκτμηθεὶς τοὺς διδύμους, καὶ βέλεσιν ὀμμάτων, ἐξορυχθεὶς τὰς κόρας.

Θεοτοκίον

Οὐρανομήκη κλίμακα, νοητὴν σὲ γινώσκομεν, δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὑψιστος, ἀνθρώποις ὠμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλὴν, τῶν οὐρανῶν πολιτείαν, ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων, τιμώμεν σε Παρθένε.

Τοῦ Προφήτου

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Σιών ὄρος ἢ πόλις ἢ ἅγια, χαῖρε σφόδρα ὁ θεῖος Ζαχαρίας, Ἀγγέλων ὁ συνόμιλος προτρέπεται, καὶ σὺ δὲ ἀγάλλου, Ἱερουσαλήμ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζαχαρία Προφήτα κατατέρπου, πληρωθέντας θεώμενος τοὺς λόγους, οὓς προηγόρευσας τῷ Πνεύματι λαμπόμενος, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναμέσον ὁρέων κατασκίων, ἐθεώρεις ἐστώτας τοὺς Ἀγγέλους, τὴν ἐπὶ πάντων πρόνοιαν μυούντάς σε, ἔνδοξε Προφήτα, καὶ ὑμνολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε πύλη ἀύλου φρυκτωρίας, χαῖρε νεφέλη κούφη ἢ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, λάμψασα τῷ κόσμῳ ἀγνή Θεοκυῆτορ.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι».

Ἐξέστη τῶν Ἀγγέλων δῆμος τὴν σὴν, Στρατηλάτα τηρῶν γενναιότητα, πᾶς ὁ παρών, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σᾶς, ἀνδραγαθίας ἔνδοξε, ἔφριξε δαιμόνων ἢ στρατιά, τὰ σὰ τρόπαια, νὺν δέ, κροτεῖ κόσμος τὰ γέρα, καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοᾶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολλά σου καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐπὶ σοί, τέρατα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἢ ἐκ νεκρῶν ἀνέγερσις, ἢ ὀλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἢ ῥῶσις τῶν νοσοῦντων, ἢ λύσις τῶν δεσμίων, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἢ παράκλησις.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, ὑπὲρ οὗ πάσας ὑπήνεγκας, μέχρι τομῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ σταυροῦ, ἐγκαρτερῶν Θεόδωρε, αἴτησαι συγγνώμην ἡμῖν κακῶν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς Βασιλεύσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμώσί σε.

Θεοτοκίον

Ὑψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη συγγενείας καὶ θεϊκῆς, υἰοθεσίας ἔτυχε, τῆ σὴ μεσιτεία, καὶ γὰρ Θεός, ὠράθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μεΐνας τὴ θεότητι.

Τοῦ Προφήτου

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κύησασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν».

Ἄπασαν τὴν αἴσθησιν, καταλιπὼν νοῖ τῷ θείῳ, καὶ καθαρωτάτῳ πάνσοφε, φωτοφόρος παρίστασαι, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκεσίας ποιούμενος, ὅθεν πάντες σὲ Ζαχαρία μεγαλύνομεν.

Ῥήσεσιν ἐπόμενοι, τῶν σῶν χειλέων θεοφάντορ, Κύριον ἐπικαλούμεθα, δι' αὐτοῦ τε σωζόμενοι, ὡς τῆς ἀληθείας σὲ Προφήτην καὶ κήρυκα, Ζαχαρία τῆς εὐσεβείας μακαρίζομεν.

Ἦλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, τοῖς τὴν Ἱερὰν καὶ εὐσημον, ἑορτὴν σου θεόπνευστε, πίστει ἐκτελοῦσι, καὶ σὲ πόθῳ γεραίρουσιν, ὧς Προφήτην καὶ θεηγόρον ἀληθέστατον.

Θεοτοκίον

Ἄβυσσον θαυμάτων σε, καὶ χαρισμάτων Θεοτόκε, πέλαγος Ἀγνή γινώσκοντες, καὶ σαφῶς ἐπιστάμενοι, τὴ σὴ προστασία πεπειθότες προστρέχομεν, καὶ συντόνως πρὸς τὴν σὴν σκέπην καταφεύγομεν.

Ἐξαποστειλάριον
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ Στρατηλάτα, καὶ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναίοφρον, μὴ ἐλλίπης αἰτεῖσθαι, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἰλασμόν, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστάς ὁ Πρεσβύτες, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων, Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ, εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἀθλητῆς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφέ, καρτεραῖς ἐπιδείξειςιν, ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὀμηγυρεσι συνήφθης, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας τυπτόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ πλευρὰς ξεόμενος, καὶ παντοίαις χαλεπαῖς, ἀλγηδόσι κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὠφθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ Ἱερεῖον ὀλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς, προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων, θησαυρὸν σέ τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν, καὶ λογικὴν λατρείαν εὐσεβῶς καθοπλισθεῖς, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ στερρῶς παραταχθεὶς τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. Ἄλλ' ὃ θεῖον δωρεῶν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς Ἦχος β'

Ὁ Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ ἁγίου Συμεῶν τοῦ πρεσβύτου σήμερον, αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἔλεγε, Νῦν ἠλευθέρωμαι εἶδον γὰρ τὸν Σωτήρά μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθα

Ὁ πάντα τῇ χειρὶ, περιέχων ὡς Κτίστης, καὶ δεσπόζων ἀπάντων, ὑπὸ χειρῶν Πρεσβύτου, ἐν τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτηριὸν σου,

Ἀγάλλου Συμεῶν, καὶ ἡ Ἄννα εὐφραίνου, ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου, ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Λέλυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεῶν θεοφόρε, ἐν χειρὶ τὸν πάντα, κατέχοντα βαστάζων, εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου Ἦχος πλ. δ'

Ἀθλητικὸν συστησάμενος στάδιον κατὰ τῆς πλάνης, ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τὴν πυριφθόγγω γλώττῃ σου, καταισχυνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον, διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστῷ τῷ

Θεῶ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Καὶ νύν... τῆς Ἑορτῆς Ἦχος βαρὺς

Φῶς εἶς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν ἦλθες ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών, ἔδει γὰρ σὲ Ζωοδότα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολύσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ρήμά σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.